

תצהיר

אני הח"מ, דני חלוץ, נושא ת.ז. שמספרה מגיש תצהיר זה כתצהיר עדות מטעם התנועה לאיכות השלטון בישראל (להלן: "התנועה"). ענייניו של התצהיר הוא עסקאות רכש בטחוני והמידע שיפורט בו נסמך על ידיעתי האישית, כאשר ברקע מאוזכר בהקשר מתאים, גם מידע שהפך פומבי בשל נתונים שפורסמו בתקשורת ולא הוכחו.

לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן - מצהיר בזה בכתב כי הדברים המפורטים כדלקמן הינם נכונים, למיטב ידיעתי ואמונתי:

1. שמי דני חלוץ, תושב תל אביב.
2. מרבית חיי הבוגרים ולאורך תקופת שירות של כ-40 שנות שירות פעלתי בתחום הבטחון של מדינת ישראל, כולל תפקידים משמעותיים הקשורים לרכש מערכות בצה"ל ובחיל האוויר. בין היתר שימשתי כראש אגף המבצעים של צה"ל, כמפקד חיל האוויר, כסגן הרמטכ"ל, וכרמטכ"ל עד לפרישתי בתחילת שנת 2007. מתוקף תפקידי עסקתי גם בסוגיות הקשורות לרכש מערכות נשק גדולות מיצרנים במדינות שונות, וכפי שיתואר להלן הייתי מעורב בהחלטות על רכש הצוללות 4-5 מחברת תיסנקרופ בגרמניה.
3. בתצהיר זה אתייחס לרכישות שבוצעו בהיקפים נרחבים מחברת תיסנקרופ אשר למיטב הבנתי הובילו להחלטות שגויות מבחינה ביטחונית, כלכלית ותקציבית אשר לחלקן, כפי שיפורט, אין הסבר מניח את הדעת, ועל כן מחייבים המשך בדיקה או חקירה חיצונית לנוכח השפעתן ולנוכח אי תקינות ההליכים בעניינים משמעותיים.
4. בחודש נובמבר 2016, למדתי מפרסומים בתקשורת על האירועים שהפכו בהמשך לחקירה משטרתית שנודעה כ"תיק 3000". כידוע, חקירה זו הסתיימה בחודש נובמבר 2018, ועל פי כתבי החשדות שהתגבשו בפרקליטות, במהלך תקופה של שבע שנים, החל מ-2009 ועד 2016, פעלו עובדי ציבור וגורמים עסקיים שהיו קשורים אליהם, והובילו החלטות על רכש ביטחוני נרחב תוך שהם מעדיפים אינטרסים עסקיים של תיסנקרופ. זאת תוך הסתרת קשרים העסקיים, כולל מידע שעשוי היה להעלות בזמן אמת אצל בעלי תפקידים במערכת הביטחון, חשד ממשי בעניין תקינות ההליכים וההחלטות.
5. לנוכח ממצאי החקירה וכן מידע נוסף שנודע לאחר סיומה, אני עושה תצהיר זה בתמיכה לעתירת התנועה למען איכות השלטון, שעניינה דרישה לקיים בדיקה או חקירה נוספת של הליכי קבלת ההחלטות אלו. למיטב הבנתי ומניסיוני, מלבד ההיבטים הפליליים, בעניינים אלו יש החלטות אשר התקבלו בהליכים בלתי סבירים אשר הובילו כאמור לתוצאות בעייתיות בהיבט הביטחוני, ועל כן ברצוני להצהיר מידיעה אישית על התהליך הראוי והמקובל הידוע לי מתפקידי בחיל האוויר וכרמטכ"ל, לרכישת כלים אסטרטגיים באופן שיבאר עד כמה משוללות היגיון מקצועי היו פעולות שנקטו עד כדי כך שההסבר האפשרי עשוי להיות העדפת אינטרסים אישיים של חלק מהמעורבים.
6. אני סבור כי הצורך בהמשך החקירה או למצער בירור העובדות באמצעות ועדה עצמאית בראשות שופט עליון, מתחייב בין היתר לנוכח מידע שהתברר רק לאחר סיום עבודת המשטרה,

כולל נתונים שהעביר משרד מבקר המדינה אל היועץ המשפטי לממשלה, שלדעת משרד המבקר מחייב המשך חקירה, וכמו כן אציין כי גם משטרת ישראל, למרות שבדקה את הסוגיות בהיבט הפלילי בלבד, הקפידה לציין בדו"ח סיכום ממצאיה כי הכשלים שנתגלו מחייבים המשך בדיקה על ידי גורמים מוסמכים, אשר טרם בוצעה עד היום, ונועדה להגן על הליכי הרכש האסטרטגי "מפני אינטרסים זרים והשפעות פסולות במבט צופה פני עתיד", לשון הודעת משטרת ישראל. זאת לאחר שבחקירה נחשפו כפי שצוין בממצאי המשטרה, מלבד העניין הפלילי, גם ליקויים בפעולות שבוצעו "מול גורמים עסקיים ופרטיים, בכל הנוגע לרכש ביטחוני ואסטרטגי למדינת ישראל".

7. קביעת מספר הצוללות שתחזיק ישראל, ופעולות לרכש במועדים שנויים במחלוקת

א. עד חודש ספטמבר 2014 החזיק חיל הים שלוש צוללות, אשר היוו את הסד"כ של מדינת ישראל. שלוש צוללות אלו הגיעו לישראל בשנים 2000-1999, וצוללות 4 ו-5 הגיעו לישראל ונקלטו בחיל הים בשנים 2014 ו-2016 בהתאמה. החלטות על רכש הצוללות 4-5 התקבלו בשנת 2005 בעת שכיהנתי כרמטכ"ל, והייתי מעורב בדיונים על רכישתן במועד זה, וגם בדיונים המוקדמים על רכישתן בשנת 2004 בתפקידי כסגן הרמטכ"ל.

ב. ההחלטה על רכש שתי צוללות 4-5 התקבלה תוך מחלוקת, ובניגוד לעמדתי. עם זאת, ברור לי שמדובר בהחלטה אשר התקבלה בדרך תקינה, לאחר שבוצעה בצה"ל ובמערכת הביטחון עבודת מטה נרחבת, שנועדה לבדוק את הדרך ליישם את הצורך המבצעי, כפי שהציב הדרג המדיני.

ג. כרמטכ"ל, חלקתי בעיקר על הצורך לרכוש את הצוללת החמישית, ובתצהיר זה לא אוכל למסור פרטים על כך. אבל אציין כי סברתי ואני סבור גם היום, שהצוללת הרביעית אכן נדרשה כדי להשיג את היעדים שהוצבו לצה"ל, ואילו הצוללת החמישית הגדילה את הסד"כ מעבר לנדרש, כאשר המענה המבצעי שהתקבל כתוצאה מרכישתה הוכפל כמעט, ביחס למשימות שהוגדרו לצה"ל על ידי הדרג המדיני.

ד. למרות זאת, כאמור, ברור לי שהחלטה התקבלה בהליך מסודר ותקין לאחר שנערכה עבודת מטה בתוך הצבא ובאג"ת, כאשר הועלו בפני מקבלי ההחלטות כולל הדרג המדיני, הנתונים שנאספו באג"ת, על מלוא משמעותם שאיננה פשוטה כלל, וניתן ביטוי לכל העמדות, כולל עמדת בר הסמכא הבכיר ביותר במערכת הביטחון, המומחה מס' 1 לענייני צוללות, כמו גם מומחה בנושאים ימיים נוספים, אשר תמך ברכש.

ה. אציין כי סוגיית גודל הסד"כ נדונה בעת כהונתי מול שני ראשי ממשלה. בשלב ראשון מול שר הביטחון דאז רא"ל (מיל.) שאול מופז וראש הממשלה אריאל שרון. סוגייה זו נותרה פתוחה לאחר הדיון מול שרון, וסוכם לקיים דיון נוסף.

ו. לאחר שמר שרון אושפז ולקה בשבץ בסוף שנת 2005, הדיון הבא התקיים כאשר ראש הממשלה היה מר אהוד אולמרט. דיון זה נערך אחרי שממשלת גרמניה כבר נתנה את הסכמתה למכור את שתי הצוללות תוך הענקת סבסוד משמעותי במחיר, בשל החלטת

הקנצלר גרהרד שרדר. אני סברתי שלמרות ההנחה במחיר, לנוכח העלויות הכבדות לאורך שנים, והאפשרות להשיג את היעד שהוצב לצה"ל באמצעות ארבע צוללות, אין צורך לרכוש את הצוללת החמישית. אין מחלוקת על כך שניתן לבדוק את תקפות הצורך המבצעי מבחינה כמותית, ושצריך לבצע בדיקה כזו.

ז. למיטב ידיעתי, על פי שיחות שקיימתי עם בעלי תפקידים שכיהנו במערכת הביטחון מאוחר יותר, ועל פי פרסומים שלא הוכחו בכלי התקשורת, החלטות שהתקבלו על רכישות נוספות לאחר שנת 2009, נעשו באופן שונה.

ח. היום אין מחלוקת שרכישת צוללת מספר 6, ואחר כך רכש הצוללות שמשפריהן 7-8-9 קודמו במעורבות ישירה של חשודים בפלילים. כמו כן, לפי פרסומים שלא הוכחו, ההחלטות ודיוני הרכש התקבלו ללא כל הליך תקין דומה לזה שהתקיים בעבר, ואף תוך הסתרה של חלק משמעותי מהמידע ממשרד הביטחון, במשך תקופה ממושכת. כל זאת, בשעה שהתכונן בצה"ל, גם לפי פרסום רשמיים, הוא לשמר ולתחזק סד"כ של חמש צוללות בלבד, ולצורך זה אף להוציא מהשירות במועד מוקדם צוללת ישנה יותר מסוג דולפין, מיד עם קליטת הצוללת השישית.

ט. למיטב הבנתי, נימוקים שנתנו על ידי בעלי תפקידים שעסקו בכך, כפי שפורסמו בהרחבה בכלי התקשורת כהצדקה לקידום הרכש, הינם בלתי סבירים. כך למשל, היוזמה להתקשר עם ממשלת גרמניה 14-15 שנים לפני מועד קליטת הצוללות בחיל הים, באמצעות מזכר הבנות אשר הכנתו הוסתרה במשך יותר מחצי שנה ממשרד הביטחון, איננה סבירה כלל ולא יכולה להיות לה הצדקה.

י. התקשרות עם ספק מסוים, 15 שנה מראש, לא התקיימה בעבר ברכישות של אף מערכת נשק אסטרטגית, כולל טייסות בחיל האוויר. אדגיש כי מועד ההתקשרות רחוק מאוד מהאופק בו ניתן לחזות צרכים אסטרטגיים. בכל מקרה, אם מתקבלת החלטה עתידית כזו, אין זה סביר שמחז יהיו מעורבים בה מי שחשודים היום בפלילים, ומאידך לא יהיו מעורבים בה הגורמים המקצועיים בצה"ל, והעסקה תקודם לכאורה, ללא ידיעת החטיבה האסטרטגית בצה"ל, המופקדת גם על ניתוח איומי ייחוס עתידיים.

יא. החטיבה האסטרטגית הינה חטיבה שפועלת באג"ת, שבעבר הייתה מעורבת מטבע הדברים גם בהחלטות בעניין רכש צוללות 4-5. הגדרות תפקידיה בפרסום הרשמי של צה"ל מדברים בעד עצמם:

מגבשת את הערכת המצב האסטרטגית והמתאר האסטרטגי, מנתחת את השפעות המערכת הבינלאומית והמגמות האסטרטגיות על האתגרים הביטחוניים וממליצה לרמטכ"ל על התכלית האסטרטגית, ההישגים המזוינים, מצבי הסיום ומנגנוני הסיום, כבסיס לתכנון האופרטיבי ולמדיניות הפעלת הכוח בצה"ל.
מרכזת ומובילה את עבודת המטה בצה"ל להכנת איומי הייחוס, מתארת הייחוס וההישגים הנדרשים ולהמליץ עליהן לרמטכ"ל כבסיס לתוכניות בניין הכוח של צה"ל.

יב. על פי פרסומים בתקשורת אשר לא הוכחו, חטיבה זו מודרה מהחלטות, כמו גורמים מרכזיים נוספים בצה"ל ובמערכת הביטחון.

יג. בסוף שנת 2015, ההצדקה שניתנה לקידום עסקת רכש שלוש צוללות במועד זה הייתה חשש שקנצלרית גרמניה אנגלה מרקל תוחלף בבחירות שנועדו להיערך ב-2017. למיטב הבנתי, אין היגיון בנימוק זה לנוכח האינטרס הכלכלי למכור לישראל, ולא במקרה כאמור, עסקת שתי הצוללות 4-5, אושרה ע"י ממשלת גרמניה עוד לפני שהגב' מרקל נכנסה לתפקידה, ע"י הקנצלר שקדם לה, גרהרד שרדר. למיטב הבנתי, אחד העניינים שראוי לבדוק, הוא האם נימוק מרכזי זה לקידום הרכש במועד מוקדם, שימש כתירוץ לאפשר את העסקה שבה היו מעורבים גורמים שהפכו בהמשך חשודים בפלילים, או שמדובר בנימוק שהועלה לאחר שנבדק באופן תקין והתבסס על היוועצות עם דרגים מקצועיים העוסקים בכך.

יד. כמו כן, יש לבדוק את משמעות וטיב ההחלטות שהתקבלו ברקע הלחצים שהופעלו, וכללו עימותים בין שר הביטחון באותה עת, רא"ל משה (בוגי) יעלון, לבין ראש הממשלה נתניהו. בין היתר, יש לבדוק האם צוללות 7-8-9 שנרכשו לאחר ויכוחים כחלופה עתידית לצוללות דולפין שמספריהן 1-2-3, אכן יקלטו בחיל הים במועדים התואמים ליציאת הצוללות הראשונות והאם רכש נרחב זה, אכן יידרש במועדים אלו לביצוע המשימות שהוגדרו לצה"ל.

8. רכש ספינות המגן על מתקני הפקת הגז וביטול מכרז בינלאומי

א. לאחר גילוי שדות הגז במים הכלכליים של ישראל, הוגדר לצה"ל בסוף שנת 2010 צורך מבצעי חדש, להגן על תחום המים הכלכליים, ועל מתקנים ההפקה שיוקמו במרחקים גדולים מהחוף. על פי פרסומים בתקשורת אשר לא הוכחו, לצורך זה הוגדרה מסגרת תקציבית, ובוצעה עבודת מטה בחיל הים במהלך השנים 2011-2012, הכוללת בדיקות כפי שמקובל, שבסופן נקבע כי הדגם המתאים ביותר למשימות אלו הינו קורבטות (ספינות שמשקלן כ-1,200 טון).

ב. כמו כן על פי הדיווחים אשר לא הוכחו, במחצית השנייה של 2014, לקראת קבלת החלטה על זהות הספק ממנו יבוצעו רכישות, התערב משרד ראש הממשלה בהליך זה, והעביר הנחיות אל משרד הביטחון שנועדו למנוע פרסום מכרז באופן שהוביל להתקשרות עם חברת תיסנקרופ ולרכש ספינות מדגם שונה.

ג. מדובר ברכש נרחב, ולכן אם יש אמת בפרסומים אלו, אני סבור שמדובר בהליך בלתי תקין באופן קיצוני, המחייב המשך ברור וחקירה עצמאית בנוסף לבירור שביצעה משטרת ישראל.

ד. כאמור, בתפקידי בצה"ל הייתי מעורב לא פעם בעסקאות רכש גדולות כולל של נשק אסטרטגי. מניסיוני זה ברור לי כי הדרך הנכונה, הטובה והיעילה ביותר בנסיבות כאלו היא תחרות בין יצרנים, וכך גם היה כאשר חיל האוויר רכש טייסות ומערכות גדולות. כך למשל, במהלך השנים, כאשר פיקוד חיל האוויר התלבט איזה דגם מטוס לרכוש לצרכים עתידיים, נעשתה תחרות בין היצרנים המובילים בארה"ב, בואינג מול לוקהיד. לאחר שצה"ל פרסם RFQ (בקשה להצעת מחיר), חברות אלו הביאו לישראל את המטוסים אותם ייצרו

להדגמות ובשלב זה התקיימו ברורים ודיאלוג עם שני המתחרים, וכך בסיום ההליך קיבל צה"ל עסקה הרבה יותר טובה בהשוואה לרכש נרחב שהיה מבוצע ללא תחרות.

ה. כאשר מדובר ברכש ספינות, יש יצרנים רבים ותחרות תיצור יתרון דומה. אציין בהקשר זה, כי אינני מבין את דבריו של סגן ראש המל"ל פרופ' יעקב נגל לפיהם "אם היה יוצא מכרז, המחיר היה כנראה חד וחלק יותר גבוה". למיטב הבנתי המצב הפוך, ומדובר בנסיבות בהן יש יתרון מובהק לפרסום מכרז. אם אכן מנה"ר נדרש לא לעשות זאת כפי שנטען, או אם פורסם מכרז, ובהמשך נדרש מנה"ר ומשרד הביטחון להפסיק את ההליך בהנחיית גורמים במשרד ראש הממשלה, מדובר בצעד בעייתי, המעורר חשד כי היה נגוע בשיקול זר.

ו. לפי מספר פרסומים אשר לא הוכחו, השינוי בדגם הספינות נעשה בלחץ משרד ראש הממשלה, אך בהתאם לרצונו של מי שהיה מפקד חיל הים, אלוף רם רוטברג. **אם הפרסומים נכונים**, אדגיש בהקשר זה כי פעמים רבות יש למפקדי זרועות בצה"ל רצון להרחיב את היקף הרכישות עבור החיל עליו הם מופקדים. כיוון שמדובר במצב שגרתי, היעדרות לבקשה משמעותית של מפקד מסוים חייבת להיעשות לאחר בדיקות, ותוך שמביאים בחשבון את הפגיעה שתיגרם לתקצוב חילות אחרים. ככלל, להחלטות בעניין בניין הכוח ורכש מערכות גדולות, יש השפעה רוחבית ארוכת שנים, ולכן הן מתקבלות לאחר בירורים מקצועיים ודיונים בדרגים שונים בצה"ל, כולל בנושאים לוגיסטיים, טכנולוגיים וכמובן כלכליים.

ז. כאשר מדובר בעסקות בהיקף משמעותי במיוחד כמו רכש טייסות, צוללות ולעיתים גם ספינות, ההחלטות מתקבלות בדיון עם נציגי ממשלה רלוונטיים, בדרך כלל שר הביטחון, ראש הממשלה, שר אוצר או לפחות נציגי משרדו. אבל גם בנסיבות אלו, למשתתפים ידוע שמשרד הביטחון יופקד בעתיד על מיצוי התקציבים והשימושים בהם, ולכן ההחלטה מתקבלת תוך סימון מקורות התקציב שיוקצו לכל מערכת והשימושים העתידיים בה. זאת, כאשר בתוך מערכת הביטחון, ההחלטה איננה של מפקד החיל, אלא של מערכת הביטחון בכלל, ובפרט אגף התכנון (אג"ת) שבראשו עומד אלוף, לאחר בירור עם אגף תקציבים (את"ק), עם סגן הרמטכ"ל והרמטכ"ל.

ח. שלב הכרחי ומתחייב דווקא ברכש נרחב כזה במעורבות דרג ממשלתי, הוא לימוד פרטי העסקה ועלויותיה, לרבות מהיר המערכות התומכות ושילובן, בניית תשתיות, וסוגיות נוספות כמו קביעת מספר התקנים הדרושים כתוספת, והאם יילקחו מתוך החיל, או על חשבון חילות אחרים ועוד. חלק משמעותי הוא אומדני עלות תחזוקה לאורך חיי המערכת. למיטב ידיעתי, אין מנגנון שבו מפקד חיל המעוניין ברכש מסוים יקדם אותו תוך שהוא מקיים קשר ישיר עם משרד ממשלתי כמו האוצר או ראש ממשלה, ועוקף כל זרוע צבאית אחרת שתושפע מהתקציב שהוא עשוי לקבל. כאשר מדובר בתיסנקרופ, נראה לכאורה שהתקיים קשר כזה לפחות בעניין עסקה שקודמה לרכש שתי ספינות נגד צוללות, בהליך אותו הגדיר פרופ' נגל כ"יזומה מקומית של אנשי חיל הים והמל"ל".

ט. אני סבור כי אחד ההיבטים שיש לבדוק הוא האם רכש מחברת תיסנקרופ בעסקה זו, או בעסקאות אחרות, אכן קודמו במשך תקופה לא קצרה (שמונה חודשים לדברי פרופ' נגל), ללא ידיעת הרמטכ"ל, שר הביטחון ואחרים ותוך מידור אג"ת.

9. הסכמת ישראל למכירת צוללות גרמניות למצרים

א. סמוך לאחר תחילת החקירה המשטרתית בעניין הרכש תיסנקרופ, הועלו מספר טענות מפי שר הביטחון שניהן בשנת 2015, משה יעלון. אחת הטענות שנשמעה מרחיקת לכת, הייתה כי בעת כהונתו נודע לו באופן אקראי, כי ממשלת גרמניה מקדמת עסקה בה ימכרו צוללות מתקדמות לחיל הים של מצרים, וכי גורם כלשהו בממשלת ישראל כבר עדכן את ממשלת גרמניה כי ישראל שהתנגדה לעסקה כזו בתקיפות במהלך 2014, שינתה את עמדתה, וכעת היא איננה מתנגדת לכך.

ב. על פי הפרסומים וראיונות שהעניק יעלון, נודע לו ולעמיתיו במשרד על הסכמת ישראל לעסקה זו, באמצעות ראש המטה מדיני ביטחוני, האלוף (במיל.) עמוס גלעד אשר ביקר בגרמניה. כדי לברר האם הדברים נכונים, מר יעלון פנה תחילה למר נתניהו, ולאחר שזה הכחיש את מעורבותו, מר יעלון נעזר בנשיא המדינה ראובן ריבלין, כדי שיברר בגרמניה, האם אכן גורם כלשהו מסר להם כי ממשלת ישראל הסירה את התנגדותה.

ג. בתאריך 23.3.19 העניק ראש הממשלה ראיון לחברת החדשות בו אישר את עיקרי המידע שנטען כלפיו בעניין זה. מדבריו של מר נתניהו עלה כי אכן, הוא מסר לגרמניה כי ישראל איננה מתנגדת שימכרו למצרים צוללות מדגם מתקדם. עוד עלה מדבריו מר נתניהו, כי הוא פעל כך בתחילת שנת 2015, מבלי לעדכן את מערכת הביטחון, בשל עניין סודי כלשהו.

ד. על פי ניסיוני, לא יכול להיות סוד מדינה, הקשור בהצטיידות צה"ל, ששר ביטחון והרמטכ"ל מודרים ממנו, וגם נתניהו יודע זאת, לכן, זו איננה יכולה להיות הסיבה האמיתית שמערכת הביטחון לא עודכנה. למיטב הבנתי, מדובר לכאורה, בניסיון להסתיר הסבר אחר להסתרה זו, שאיננו ידוע לי. מדובר בפעולה חריגה ביותר, בייחוד אם מר נתניהו נשאל בעניין זה על ידי שר הביטחון יעלון, והכחיש בפניו את האישור שנתן. אני סבור כי בנסיבות אלו, אחת השאלות שיש לבדוק היא איזה אינטרס יכול היה להיות בהסכמת ישראל למכירה זו, לגורמים שונים שעסקו בסחר עם חברת תיסנקרופ.

ה. אציין כי לראש ממשלה יש סמכות מלאה להחליט על הסכמה כזו של מדינת ישראל. אבל לנוכח המאמצים המושקעים באופן תמידי בשימור היתרון האיכותי מול מדינות האיזור, לא מתקבל על הדעת שהסכמה כזו תינתן ללא תיאום וללא עדכון כל הגורמים המעורבים. אני סבור שאם גורמי הביטחון היו מתואמים ומקבלים דיווח, ישראל הייתה יכולה לנקוט עמדה שתאפשר לבצע את העסקה, אבל גם להציב לגרמנים עוד קודם התניות וסייגים שיצמצמו את הסיכון.

ו. צוללות הן נשק התקפי, והנחת הבסיס של צה"ל כמו גם של צבאות אחרים, שמלחמות עלולות לפרוץ בין מדינות שכנות גם אם התקיימו ביניהן קשרים תקינים. לא מתקבל על הדעת שגורם ממשלתי כלשהו יכשיר עסקה כזו, בלי שמערכת הביטחון תהיה מתואמת ומעודכנת בכל פרטי המידע שיכול להיות רלוונטי להתמודדות עתידית של צה"ל מול צוללת מדגם דומה לזה שיש בישראל.

אני הח"מ דני חלוץ, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בתצהיר זה נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי, וידועות לי על פי ניסיוני, מידיעה אישית ומפרסומים גלויים.

דני חלוץ

אימות חתימה

אני הח"מ, עו"ד אביתר אילון, מרחוב יפו 208 ירושלים, מאשר בזה, כי ביום _____ הופיע בפניי מר דני חלוץ, המוכר לי אישית, ולאחר שזיהיתי אותו לפי ת.ז. שמספרה ~~XXXXXXXXXX~~ ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

אביתר אילון, עו"ד